

4. Interpelácia poslanca Národnej rady Slovenskej republiky R. Vašečku na ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky J. Richtera podaná 3. októbra 2013 vo veci vyjadrení v súvislosti s Národným pochodom za život v Košiciach

Richard Vašečka

poslanec Národnej rady Slovenskej republiky

SEKRETARIÁT PREDSEDŤ NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 03 -10- 2013		
Číslo spisu: PREDS-710/2013		
Listy: 10 -	Prilohy: -	
RZ	ZH	LU

Ján Richter

minister práce, sociálnych vecí

a rodiny Slovenskej republiky

V Bratislave dňa 02. októbra 2013

Vážený pán minister,

v súlade s článkom 80 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a § 129 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov si Vám dovoľujem podať interpeláciu vo veci zverejneného urážlivého vyjadrenia riaditeľky odboru rodovej rovnosti a rovnosti príležitostí Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Oľgy Pietruchovej týkajúceho sa Národného pochodu za život v Košiciach.

Dňa 21.09.2013 bol na webovej stránke <http://pietruchova.blog.sme.sk/c/337996/Yes-we-can-be-Pride.html> zverejnený článok pani Oľgy Pietruchovej *Yes, we can... be Pride*. V diskusii k tomuto článku uverejnil dňa 21.9.2013 diskutujúci s prezývkou dafo 5 ako reakciu na predchádzajúci príspevok Veroniky Bahnovej zo dňa 21.09.2013 v znení: „pekne zachytená atmosféra pekné portréty zaujímavých ľudí, vydarilo sa :-)” nasledovný príspevok: „Pani Blahova. Mam na Vas jednu technicku otazku? Pochodovali na tomto pochode inakosti aj pedofili, rovnako ako tomu bolo na pochode v Prahe?” (Diskutujúci dafo 5 v svojom ďalšom príspevku zo dňa 22.09.2013 vysvetlil, že omylom uviedol nepresné priezvisko pani Bahnovej.).

Na vyššie citovaný príspevok diskutujúceho s prezývkou dafo 5 reagovala toho istého dňa (21.09.2013) diskutujúca s menom Olga Pietruchova takto: „nie, ti budu v Kosiciach” (<http://blog.sme.sk/diskusie/2193684/4/20780613/Yes-we-can-be-Pride.html#20780613>). Bolo pritom všeobecne známe, že v Košiciach sa dňa 22.09.2013 mal uskutočniť Národný pochod za

život, hlavným iniciátorom ktorého bola Konferencia biskupov Slovenska. Takéto znevažujúce verejné vyjadrenie na margo účastníkov uvedeného podujatia, ktorého cieľom bolo podporiť ochranu ľudského života od počatia až po prirodzenú smrť, ako aj ochranu ľudskej dôstojnosti, nemožno považovať za prijateľné. Pedofiliou sa podľa Medzinárodnej klasifikácie chorôb MKCH 10 rozumie duševná porucha osobnosti a správania dospelých charakterizovaná sexuálnym uprednostňovaním detí, buď chlapcov alebo dievčat, prípadne aj chlapcov, aj dievčat, zvyčajne v prepubertálnom alebo skorom pubertálnom veku.

Podľa zverejnených informácií sa na Národnom pochode za život zúčastnilo cca 80 000 účastníkov. Ako sa uvádza na webovej stránke <http://pochodzazivot.sk/>, Národný pochod za život je „celoslovenské stretnutie ľudí, ktorí sú presvedčení, že život každého človeka by mal byť bezpodmienečne chránený počas celej jeho dĺžky a mala by byť rešpektovaná jeho ľudská dôstojnosť. Rovnako by mala byť chránená a podporovaná rodina založená manželstvom muža a ženy ...“. Týmto pochodom boli vyjadrené nasledovné požiadavky účastníkov: ochrana ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, ochrana a podpora rodiny založenej manželstvom muža a ženy, ochrana rodičovských práv na výchovu detí. S týmto presvedčením a požiadavkami sa stotožňujem a považujem ich za hlboko humánne a hodné rešpektu, keďže v plnej miere obhajujú najzákladnejšie ľudské právo na život, a to v celej jeho dĺžke. To, že v súčasnosti sú na Slovensku do určitého obdobia tehotenstva povolené umelé potraty, ešte neznamená, že takáto legislatíva je morálna a že v budúcnosti nebude zmenená. Na Slovensku bolo podľa viacerých zverejnených informácií od legalizácie umelých potratov v päťdesiatych rokoch 20. storočia do súčasného obdobia uskutočnených viac ako 1 300 000 umelých interrupcií. V tejto súvislosti uvádzam, že Medzinárodná petícia pre Európsku úniu s účelom priznať embryám štatút osoby, a to aj v počiatočnom štádiu vývoja, získala v septembri 2013 milión podpisov. Podkladom tejto iniciatívy je rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Brüstle/Greenpeace z 18. októbra 2011, ktoré uznalo v embryu začiatok vývoja ľudskej bytosti.

Profil používateľky s menom Olga Pietruchova obsahuje kontaktné údaje (konkrétne webovú stránku <http://www.olga.sk>, na ktorej je zverejnený o. i. životopis používateľky a blog stránku <http://pietruchova.blog.sme.sk>), z ktorých jednoznačne vyplýva, že ide o riaditeľku odboru rodovej rovnosti a rovnosti príležitostí Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Oľgu Pietruchovú. Považujem za neprípustné, aby štátna zamestnankyňa, navyše vo funkcii vedúceho štátneho zamestnanca, verejne hrubo dehonestovala celonárodné podujatie zamerané na ochranu života človeka. Vyššie uvedené vyjadrenie pani Pietruchovej považujem za nedôstojné, hanlivé a urážajúce, nakoľko znevažuje cieľ zameraný práve na ochranu života a ľudskej dôstojnosti. Je na pozastavenie, že na blog stránke <http://pietruchova.blog.sme.sk> je bezprostredne za článkom *Yes, we can... be Pride*, v rámci diskusie ku ktorému zverejnila pani Pietruchová svoj nenávistný kontroverzný príspevok na margo Národného pochodu za život v Košiciach, zverejnený jej ďalší článok s názvom *Som za život bez nenávisťi*.

Pani Pietruchová prejavila v blogu *Opatrne s tou pedofiliou alebo kto sa má ospravedlniť?* zverejnenom dňa 29.09.2013 na stránke <http://pietruchova.blog.sme.sk/c/338593/Opatrne-s-tou-pedofiliou-alebo-kto-sa-ma-ospravedlnit.html#ixzz2gUKLro47> za splnenia určitých podmienok ochotu ospravedlniť sa (aj keď podľa nej údajne udalosti ostatného týždňa ukázali, že mala pravdu) nasledovne: „Ak teda všetci tí majitelia univerzálnej pravdy ako kňaz Lettrich a poslanec Vašečka, ktorí hľadajú slamky v očiach iných a nevidia brnár v tých svojich, majú pocit, že sa mám ospravedlniť, ja im odpovedám, že nemám za čo. Ak by to však malo priniesť uvoľnenie napätia a začiatok normálneho civilizovaného dialógu, rada to urobím. Rada to urobím, aj keď udalosti ostatného týždňa ukázali, že som mala pravdu. Urobím to za jednej podmienky. Najskôr sa verejne ospravedlní poslanec Kuffa za jeho „biblické“ výroky navádzajúce k zabíjaniu homosexuálov.“

Nezdieľam názor pani Prietruchovej, podľa ktorého jej vyjadrenie o údajnej účasti pedofilov na Národnom pochode za život v Košiciach nie je dôvodom na ospravedlnenie. Naopak, som presvedčený, že pani Pietruchová týmto zavádzajúcim a znevažujúcim vyjadrením dehonestovala humánne ciele Národného pochodu za život v Košiciach zakotvené v ochrane najzávažnejšieho ľudského práva na život a súčasne urazila účastníkov tohto podujatia. Uvedené vyjadrenie pani Pietruchovej pokladám z nižšie uvedených dôvodov za nepravdivé, zavádzajúce a účelové. Je zarážajúce, že podľa nej samotnej má ísť na základe jej blogu *Opatrne s tou pedofiliou alebo kto sa má ospravedlniť?* iba o „ironickú odpoveď“. Pani Pietruchová podmienila svoje ospravedlnenie verejným ospravedlnením pána Kuffu za výrok z biblie týkajúci sa výstrahy pred vyvolaním pohoršenia detí, ktorý vyslovil na margo homosexuálnej propagandy, a nie homosexuálov samotných. Pán Kuffa vo svojom vyjadrení uskutočnenom dňa 19.09.2013 na 23. schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky v rozprave k poslanceckému návrhu na vydanie novely Trestného zákona nenavádzal na „zabíjanie homosexuálov“, ako tvrdí pani Pietruchová, ale vyjadril nesúhlas a vystríhal pred negatívnymi následkami propagácie homosexuality na maloletých (presnejšie pred účelovou zmenou obsahu rozprávok), pričom voľne citoval bibliu. Z uvedeného dôvodu so skresleným a účelovo prispôbeným tvrdením pani Pietruchovej nemožno súhlasiť. Pán Kuffa sa v tejto súvislosti vyjadril nasledovne: „Je to naozaj na pohoršenie. To čo sa deje v západných krajinách, kde púšťajú rozprávky o dvoch princoch a o dvoch princeznách ako sa majú radi, ako sú zaľúbení. To je pohoršenie pre tieto deti. Lepšie by ti bolo, keby ti zavesili mlynský kameň a hodili ťa do vody. Lepšie by ti bolo, ako keď pohoršíš jedného z týchto maličkých. Lepšie by ti bolo. A my pohoršujeme mládež, my pohoršujeme deti.“. Navyše, podmieniť ospravedlnenie za zneváženie podujatia presadzujúceho ochranu ľudskej dôstojnosti ospravedlnením za použitie biblického výroku v súvislosti s varovaním pred spôsobením pohoršenia deťom je bezdôvodné.

Slová o „udalostiach ostatného týždňa“ uvedené v blogu *Opatrne s tou pedofiliou alebo kto sa má ospravedlniť?*, ktoré majú byť údajne dôkazom pravdivosti výroku o účasti pedofilov na Národnom pochode za život v Košiciach, obsahujú prepojenie na článok zverejnený na internete 25.09.2013 o uvoľnení kňaza obvineného zo sexuálneho zneužívania dieťaťa z vedenia farnosti v okrese Zlaté Moravce. Sexuálne zneužívanie je závažným zločinom proti ľudskej dôstojnosti, ktoré sa pri naplnení znakov základnej skutkovej podstaty trestá odňatím slobody

na tri roky až desať rokov (pri naplnení znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty sa trestná sadzba zvyšuje). Dieťa sa ako zvlášť zraniteľná obeť nie je schopné voči páchateľovi účinne brániť a často vzhľadom na jeho dosiahnutý stupeň rozumovej a mravnej vyspelosti ani včas rozpoznať, že ide o trestný čin. Vzhľadom na slabšie postavenie detskej obete, jej nízky vek a závažnosť často doživotných následkov tohto zločinu najmä na psychický, emocionálny a sociálny vývin dieťaťa nie je akceptovateľné konanie páchateľa akýmkoľvek spôsobom zľahčovať alebo ospravedlňovať, prípadne ho popierať alebo páchateľa kryť. Vzhľadom na § 340 a 341 Trestného zákona je neoznámenie a neprekazenie trestného činu sexuálneho zneužívania trestné.

Zvlášť zavrhnutiahodné je, keď je páchateľom tohto trestného činu osoba, ktorá má voči dieťaťu postavenie blízkej osoby alebo autority (napr. príbuzný, kňaz, vychovávateľ, učiteľ), keďže jeho konanie okrem iných závažných negatívnych následkov môže trvalo narušiť schopnosť dieťaťa niekomu dôverovať. Trestný zákon aj z tohto dôvodu v kvalifikovanej skutkovej podstate zvyšuje trestné sadzby za trestný čin sexuálneho zneužívania spáchaný na chránenej osobe (teda aj na osobe blízkej alebo odkázanej). Verejné vyjadrovanie podpory verejnými činiteľmi osobe obvinenej zo sexuálneho zneužívania preto až do právoplatného rozhodnutia súdu pokladám za nebezpečné a sťažujúce už aj tak extrémne citlivú situáciu dotknutého dieťaťa a jeho rodiny.

Je však dôležité zohľadniť aj skutočnosť, že páchatelia sexuálneho zneužívania sa vyskytujú v rôznych profesiách, nielen v cirkevnej sfére. Takisto som presvedčený, že zlyhania jednotlivých členov určitého spoločenstva presadzujúceho morálne hodnoty, napr. katolíckej cirkvi, neznamenajú zlyhanie tohto spoločenstva vo všeobecnosti.

Konkrétny prípad obvinenia kňaza zo sexuálneho zneužívania dieťaťa uvádzaný pani Pietruchovou nemožno považovať za dôkaz účasti pedofilov na predmetnom pochode v Košiciach, ide totiž opäť o jej účelové spájanie dvoch od seba nezávislých udalostí. Dovoľujem si zdôrazniť, že až do právoplatného odsudzujúceho rozsudku súdu platí prezumpcia nevinny. Nie je mi dostupná informácia, či sa obvinený zúčastnil Národného pochodu za život v Košiciach. Keby bol obvinený v budúcnosti právoplatne odsúdený za trestný čin sexuálneho zneužívania a zúčastnil by sa Národného pochodu za život v Košiciach, nemusí to nevyhnutne znamenať, že je súčasne pedofilom, t. j. osobou s duševnou poruchou. Podľa odborníka Antonína Brzeka môže byť jedinec k deviantnému sexuálnemu chovaniu vedený aj na základe inej motivácie ako sexuálnej. Ak sa už pani Pietruchová chce zaoberať účasťou pedofilov na verejných podujatiach, nemôže poprieť ich účasť na tohtoročnom Gay Pride pochode v Prahe (zaujímalo by ma, či s predchádzajúcim vedomím jeho organizátorov).

Podľa blogu pani Pietruchovej *Opatrne s tou pedofiliou alebo kto sa má ospravedlniť?*: „Ústava zaručuje právo na slobodu prejavu každému bez rozdielu. Na mojom súkromnom blogu, mimo pracovnej doby, mám právo na názor a iróniu rovnako ako ktokoľvek iný. Ako štátna úradníčka, zodpovedná za agendu rodovej rovnosti a rovnosti príležitostí, rešpektujem ústavu, zákony a medzinárodné ľudskoprávne dohovory a plne sa s nimi stotožňujem. K nim patrí aj zákaz diskriminácie na základe sexuálnej orientácie rovnako ako právo žien na umelé prerušenie tehotenstva. Môj súkromný názor je teda plne v súlade s

mojou prácou. Inak by som ju nemohla a ani nechcela vykonávať. Ak by sa „moje“ ministerstvo dostalo ... po voľbách do rúk Matovičových obyčajných inkvizítorov, budem proá, kto odíde.”.

Za iných okolností by som ocenil skutočnosť, že človek vykonáva prácu, ktorá je v súlade s jeho súkromným názorom. Z dôvodu, že viaceré názory a snahy pani Pietruchovej nepovažujem za zlučiteľné so záujmom verejnosti, a zvlášť za zlučiteľné so záujmom detí, to však v jej prípade nepovažujem za prínos. Napriek tomu jej osobné názory odlišné od mojich akceptujem, som však presvedčený, že hrubé znevažovanie názorov iných, urážky, zveličovanie, skresľujúce a zavádzajúce informácie by nemali patriť do žiadneho zverejneného prejavu, a zvlášť nie do vyjadrení štátneho zamestnanca (bez ohľadu na to, v akom čase boli takéto vyjadrenia urobené). Vzhľadom na vyššie uvedené názory pani Pietruchovej je potrebné pripomenúť, že štátny zamestnanec je štátnym zamestnancom aj po jeho pracovnej dobe. Poukazujem pritom na ustanovenie § 61 ods. 1 písm. a) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 400/2009 Z. z.“), podľa ktorého **štátny zamestnanec nesmie vykonávať činnosť, ktorá je nedôstojná z hľadiska vykonávania štátnej služby** (zákon nešpecifikuje, že štátny zamestnanec takúto činnosť nesmie vykonávať len počas pracovnej doby). V zmysle § 61 ods. 1 písm. i) zákona č. 400/2009 Z. z. **štátny zamestnanec nesmie vedome šíriť a sprostredkovať nepravdivé, pravdu skresľujúce alebo zavádzajúce informácie, ktoré by mohli poškodiť povesť služobného úradu alebo ostatných štátnych zamestnancov** (tento zákaz platí v akomkoľvek čase). Vzhľadom na postavenie vedúceho štátneho zamestnanca, rozsiahly vplyv internetu na verejnosť a namietané časti vyššie uvedených blogov sa domnievam, že pani Pietruchová porušila obe uvedené povinnosti zákona č. 400/2009 Z. z.

Bez prihliadnutia na zveličené označenie členov hnutia OĽaNO za obyčajných inkvizítorov vnímam úvahy pani Pietruchovej o jej možnom odchode z Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny pozitívne, keďže podľa môjho názoru môžu byť prejavom uvedomenia si, že prinajmenšom spôsob prezentácie jej osobného presvedčenia pohoršuje značné množstvo verejnosti. Znevažovanie príslušníkov tradičných rodín a cirkvi, ktorých pani Pietruchová v blogu *Opatrne s tou pedofiliou alebo kto sa má ospravedlniť* ich označením za faktor zvyšujúci pravdepodobnosť výskytu pedofílie otvorene uráža: („Medzi desiatkami tisícmi ľudí - **najmä z tradičných rodín a prostredia cirkvi** - bude pravdepodobnejší výskyt pedofilov ako medzi dvomi tisíckami tých, ktorým by najradšej nedovolili deti vychovávať.“), je bezdôvodné. Výskyt pedofílie žiaľ nemožno poprieť, nie je však pritom rozhodujúce, či pedofil pochádza z tradičnej rodiny alebo nie, ani či je členom cirkvi alebo je napr. ateistom. Dôležitá je v tejto súvislosti jediná vec - zabezpečiť, aby takýto človek neublížil deťom, keďže k nim viaceré povolania či statusy umožňujú pravidelný a bezprostredný prístup. Dôrazne sa preto ohradzujem proti vyššie uvedenému zavádzajúcemu tvrdeniu, ako aj proti prípadným ďalším urážkam a nepravdivým, pravdu skresľujúcim alebo znevažujúcim tvrdeniam zo strany pani Pietruchovej namiereným proti tradičnej rodine a cirkvi.

Vzhľadom na zjavný negatívny vplyv výchovy homosexuálnymi partnermi na dieťa (keďže dieťa sa v ranom veku učí napodobňovaním a preberaním vzorov; podľa zverejnených informácií niektorých odborníkov dieťa až do svojich siedmich rokov imituje okolie) sa budem snažiť presadiť všetky kroky, ktoré by túto pomýlenú snahu znemožnili. Okolo troch rokov veku podľa názorov odborníkov dieťa vníma rozdiel medzi mužskou rolou a ženskou rolou. Sexuálna identifikácia, resp. sexuálna rola, sa podľa sexuologičky Alexandry Žourkovej vytvára už v prenatálnom vývoji človeka. Po narodení jej formovanie pokračuje a je ovplyvňované najmä prostredím, v ktorom jednotlivá osoba vyrastá, vo väčšine prípadov teda rodinou. Nejasné rozlišovanie mužskej roly a ženskej roly v najbližšom okruhu dieťaťa by sa preto mohlo stať predpokladom porúch jeho sexuality. Pritom by som rád zdôraznil, že rešpektujem práva všetkých ľudí bez ohľadu na ich akékoľvek odlišnosti, teda aj práva ľudí inak ako heterosexuálne orientovaných. Zásadne však nesúhlasím s nepochopiteľnou snahou zlegalizovať neetické hodnoty na úkor prevažnej väčšiny obyvateľstva, ktoré by podľa môjho názoru navyše závažne ubližovali bezbranným deťom negatívnym ovplyvňovaním ich prirodzeného vývinu (napr. snahy o právo na adopcie detí homosexuálnymi partnermi).

Nasledovné vyjadrenie pani Pietruchovej „*A tiež nechápem, prečo má byť označovanie jednej skupiny obyvateľstva pedofilmi normálne a u inej zrazu urážkou,*“ nepokladám za veľmi zmysluplné, keďže nikto (prinajmenšom v rámci hnutia OĽaNO) netvrdí, že označovanie človeka, ktorý nie je pedofilom, za pedofila, je v poriadku. Ak však pani Pietruchová nedokáže pochopiť, prečo mnohí občania Slovenskej republiky prejavili masívny odpor s pripravovaným návrhom Celoštátnej stratégie ochrany a podpory ľudských práv Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, bolo by potrebné zamyslieť sa, či osobný názor pani Pietruchovej, jej získaná odbornosť (téma rodových štúdií) alebo iné okolnosti nebránia pani Pietruchovej v objektívnom posúdení reality a presadzovaní dobra a spravodlivosti v záujme obyvateľov Slovenska, ako aj v rešpektovaní názoru väčšiny. Predmetný návrh stratégie obsahuje podľa môjho názoru neprípustné uprednostnenie práva na dôstojný život pred najzákladnejším ľudským právom na život (v súvislosti s problematikou eutanázie a umelými potratmi), (eutanázia je podľa platného právneho poriadku Slovenskej republiky zakázaná a právo na umelé prerušenie tehotenstva nie je ľudským právom garantovaným Ústavou; Ústava však zakotvuje právo na život a hodnotu ochrany ľudského života aj pred narodením), ako aj neprimerané práva LGBTI osôb a neprimerané zvýrazňovanie rodovej rovnosti, resp. genderovú ideológiu. Je nepochybné, že štátny zamestnanec, zvlášť vedúci štátny zamestnanec, by mal v prvom rade presadzovať verejný záujem (mimochodom, pri porovnaní počtu účastníkov podujatí Národný pochod za život a Dúhový Pride 2013 je zrejmé, ciele ktorého podujatia majú väčšiu podporu verejnosti). Štátny zamestnanec by tiež mal vedieť rešpektovať slobodu prejavu všetkých ľudí, a neodvolávať sa na túto slobodu len vtedy, ak sa mu to hodí, napr. ak ide o jeho vlastný prejav. Som presvedčený, že snahu o tzv. „*ľudské práva*“ podľa môjho názoru dehonestujúce hodnotu života, tradičnú rodinu, manželstvo ako spoločenstvo muža a ženy a násilne zasahujúce do výchovy detí na úkor ich zdravého psychického vývinu a morálneho vývinu nemožno v právnom štáte považovať za prijateľné. Stotožňujem sa s názorom členky Výboru pre rodovú rovnosť Márie Raučinovej uvedeným na

webovej stránke <http://www.hlavnespravy.sk/komentar-sabotaz-v-cirkvi-a-v-spolocnosti/123624/>, podľa ktorého „To, že táto agenda „rodu“ smeruje z EÚ či OSN ešte nie je zárukou prosperujúcej budúcnosti na Slovensku. Demonštrácie vo Francúzsku sú toho jasným svedectvom. Ľahostajnosť a nezáujem občanov ich doviedol tam, že dnes ľudia zatvárajú za to, že bránia prirodzené hodnoty človeka a konajú podľa svojho svedomia.“

Aby som odpovedal aj na otázku vo veci požiadavky ospravedlnenia položenú pani Pietruchovou v blogu *Opatrne s tou pedofiliou alebo kto sa má ospravedlniť*, je na jej rozhodnutí, či sa dokáže ospravedlniť približne 80 000 ľuďom zúčastneným na Národnom pochode za život, ktorých presvedčenie a určité názory nedokázala (a ako vyplýva z obsahu jej vyššie uvedeného blogu, pravdepodobne ešte stále nedokáže) bez urážky rešpektovať.

Na záver podotýkam, že hoci sa nepovažujem za „majiteľa univerzálnej pravdy“, za ktorého ma označila v jej blogu pani Pietruchová, snažím sa pravdu a morálku vo verejnej oblasti a v právnom poriadku Slovenskej republiky presadiť. Pravda a morálka je totiž univerzálna, bez ohľadu na to, že určitým skupinám nevyhovuje a snažia sa ju pretvoriť podľa svojich predstáv a očakávaní. Označenie nemorálnych hodnôt za morálne, znevažovanie boja za etické hodnoty a prekrúcanie faktov doteraz žiadnej spoločnosti ani jednotlivcovi neprinieslo osôh a prosperitu. Slová pani Pietruchovej uvedené v jej článku *Právo na zdravý rozum* zverejnenom dňa 29.09.2013 na webovej stránke <http://www.olga.sk/> „Ved' každé právo sa dá demagogicky obrátiť a vyložiť presne tak, ako ho extrémisti potrebujú“ podľa môjho názoru veľmi výstižne popisujú jej vlastné praktiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na podnety viacerých občanov vo veci nevhodnej poznámky pani Pietruchovej znevažujúcej Národný pochod za život v Košiciach, ktorá bola dňa 21.09.2013 zverejnená na webovej stránke <http://blog.sme.sk/diskusie/2193684/4/20780613/Yes-we-can-be-Pride.html#20780613>, si Vás formou tejto interpelácie dovoľujeme požiadať o vysvetlenie zodpovedaním nasledovnej otázky:

1. Zvažujete v dôsledku viacerých zverejnených urážlivých, nepravdivých a pravdu skresľujúcich vyjadrení pani Pietruchovej a jej zjavnej neschopnosti rešpektovať opačný názor podniknúť nejaké kroky? Plánujete osobitným spôsobom riešiť verejné znevažovanie Národného pochodu za život uskutočneného v Košiciach dňa 22.09.2013 pani Pietruchovou, ktoré bolo zverejnené 21.09.2013 na webovej stránke <http://blog.sme.sk/diskusie/2193684/4/20780613/Yes-we-can-be-Pride.html#20780613>?

2. Nehodláte vymeniť pani Pietruchovú vo funkcii riaditeľky odboru rodovej rovnosti a rovnosti príležitostí Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky za inú osobu, ktorá by bola vyváženejšia, objektívnejšia a dokázala by bez znevažovania rešpektovať pluralitu názorov?

S úctou

Richard Vašečka